

Sygn. akt I CZ 24/06

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Gerard Bieniek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa Gminy W.

przeciwko Bankowi [...]S.A.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 czerwca 2006 r.,

zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 20 grudnia 2005 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 20.12.2005 r. Sąd Apelacyjny odrzucił apelację pozwanego Banku wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 14.12.2004 r., albowiem w określonym terminie nie wykazano, że C.S. był umocowany do jednoosobowej reprezentacji pozwanego Banku w dacie udzielenia pełnomocnictwa radcy prawnemu.

Pozwany Bank zaskarżył to postanowienie zażaleniem, zarzucając naruszenie art. 130, 373, 378 § 1 w związku z art. 379 pkt 2 i art. 379 pkt 5 k.p.c. Wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 391 § 1 k.p.c. Sąd Apelacyjny władny był zastosować w niniejszej sprawie art. 97 § 1 k.p.c. w sytuacji, gdy pełnomocnictwo z dnia 11.08.2000 r. udzielone radcy prawnemu E.M., przedstawione przy odpowiedzi na pozew, podpisał jednoosobowo prezes Zarządu pozwanego Banku, zaś apelację sporządziła radca prawny A.J. na podstawie pełnomocnictwa substytucyjnego. Stosownie do art. 97 § 2 k.p.c. sąd wyznaczył równocześnie termin, w ciągu którego osoba działająca bez pełnomocnictwa powinna je złożyć albo przedstawić zatwierdzenie swej czynności przez stronę. Tak też prawidłowo postąpił Sąd Apelacyjny, który na rozprawie w dniu 8.12.2005 r., zobowiązał radcę prawnego pozwanego Banku do przedstawienia w terminie 5 dni dokumentów wykazujących umocowanie C.S. do jednoosobowej reprezentacji pozwanego Banku na dzień 11.08.2000 r., bądź do zatwierdzenia dokonanych czynności pod rygorem ich pominięcia. W uchwale z dnia 18.09.1992 r. III CZP 112/92 (OSNCP 1993, nr 5, poz. 75) Sąd Najwyższy wyjaśnił, że sąd drugiej instancji w razie stwierdzenia braku umocowania do prowadzenia sprawy powinien dążyć do usunięcia tego braku bądź przez wezwanie osoby działającej bez pełnomocnictwa, a mogącej występować w tym charakterze w danej sprawie (art. 87 § 1 k.p.c.) do usunięcia tego braku, bądź przez wezwanie samej zainteresowanej strony do zatwierdzenia dokonanych przez osobę trzecią czynności wówczas mianowicie, gdy osoba ta nie mogła być ustanowiona pełnomocnikiem.

W niniejszej sprawie radca prawny, który został zobowiązany do usunięcia braku mógł być ustanowiony pełnomocnikiem, a więc wezwanie go do usunięcia braku (przedstawienia dokumentów dot. jednoosobowej reprezentacji pozwanego Banku przez C.S. w dniu 11.08.2000 r.) bądź przedstawienia zatwierdzenia swej czynności (wniesienia apelacji) było prawidłowe.

Pełnomocnik pozwanego Banku przy piśmie z dnia 8.12.2005 r. przedstawił odpis pełny z Krajowego Rejestru Sądowego twierdząc, że wynika z niego upoważnienie C.S. do jednoosobowej reprezentacji Banku w dniu 11.08.2000 r. Twierdzenie to nie znajduje jednak odzwierciedlenia w treści przedłożonego odpisu pełnego z rejestru przedsiębiorców. Wynika z niego bowiem bezspornie tylko tyle, że wpis prawa jednoosobowej reprezentacji pozwanego Banku przez C.S. nastąpił 28.06.2003 r. Brak jest więc wykazania, że takie upoważnienie istniało 11.08.2000 r., a przecież do przedstawienia takiego dowodu wezwał Sąd Apelacyjny. Skoro jednocześnie nie przedstawiono w określonym terminie potwierdzenia czynności przez stronę (wniesienia apelacji), to nie sposób podważać zasadności jej odrzucenia przez Sąd Apelacyjny. Tej oceny w niczym nie zmienia treść postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27.01.2005 r. II PZ 69/04, które przecież odnosi się do sytuacji nie wykonania lub nienależytego wykonania przez radcę prawnego zarządzenia sądu zobowiązującego do złożenia oświadczenia zgodnie z art. 89 § 3 k.p.c.

Z tych względów na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.